

Prof. Antonín Píštěk

Kája Pan prof. Antonín Píštěk se narodil v roce 1937 v Boršicích. Jako malý chlapec pásal husy a pomáhal rodičům na poli. V Buchlovicích chodil do měšřanky a tady se zamiloval do letadel. Na tuto dobu vzpomíná takto.

I. 7: 39 – 7: 48

Čas v Buchlovicích byl kouzelný. Dospívali jsme, začínaly se nám líbit děvčata.

Kája A jak pan Píštěk vypráví o tatínkovi?

I. 12:25 – 13:02

Otec byl politicky orientován na sociální demokracii, protože to byla většina národa, byla sociální demokracie. Komunistů bylo strašně málo. No, ale právě po tom 48. roku to vyřešili komunisti velice rafinovaně, že spojili komunistickou a sociální demokracii dohromady. Tím získali obrovskou základnu členskou.

Rózka V 50. letech odjel studovat do Prahy na leteckou průmyslovku. V 60. letech byl zaměstnán v Letu Kunovice a dálkově studoval vysokou školu. V našem rozhovoru vzpomínal i na uvolnění atmosféry na konci 60. let.

II. 3:28 – 3:45

Zejména v tom našem oboru, v tom letectví, to byla zlatá doba. Že my jsme vlastně tam vyvíjeli nová letadla. Vyráběly se takové počty letadel, které prostě nám svět mohl závidět.

II. 10:55 – 11:19

Nestránici, ti, kteří nebyli ve straně, tak ti měli malou šanci být nějakými vedoucími. Kromě mě, protože já jsem vedl statiku, to bylo oddělení výpočtů, pevnostních. A byl jsem jediný snad v České republice.

Kája Díky své práci měl možnost cestovat.

II. 6:12 – 6:27

Taky mě jednou poslali na zimní zkoušky do Pečory. Pečoru, když budete číst nějakou literaturu, tak zjistíte, že to je vlastně místo, kam byli posíláni vyhnanci.

Rózka Kromě práce leteckého inženýra pan Píštěk působil a stále působí taky jako vysokoškolský učitel v Leteckém ústavu v Brně. Ve svém životě dosáhl mnoha úspěchů, ale musel taky něco obětovat.

II. 24: 46 – 25:13

Takže mám procestovanou celou Evropu jako, tentokrát už ne jenom do Ruska, a na tu maminku jsem nějak neměl čas. A když umřela, tak mě to mrzelo.

Rózka Nakonec nám pan profesor prozradil, čím se v životě řídil.

II. 22:59 – 23:08

Opravdu nejdůležitější je dělat v životě všechno tak, abyste se nemuseli za nic stydět.